

Χριστουγεννιάτικο Μήνυμα του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)



«Μέσα στην ανθρώπινη ιστορία υπάρχουν αφηγήσεις για υπερφυσικές γεννήσεις ανθρωποθεών, όμως αυτό που έζησε η ανθρωπότητα με τη γέννηση του Χριστού είναι απολύτως νέο και μοναδικό», υπογραμμίζει στο Χριστουγεννιάτικο Μήνυμά του ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος.

Επισημαίνοντας ότι ο Χριστός ήρθε ταπεινά και αθόρυβα, διακρίνει πως με τη Γέννησή του τελικά καθαγιάζεται η αδυναμία, μια αδυναμία που αποδεικνύει την παντοδυναμία του αληθινού Θεού. Μια αδυναμία, που όπως τονίζει σε άλλο σημείο, αποτελεί τελικά επιτυχία του ανθρώπου αν την αποδεχτεί ως τρόπο ζωής. «Αρκεί να αποδεχτούμε τα λάθη μας», σημειώνει, «να παραιτηθούμε από τις αυταπάτες του «ωραίου», να σπάσουμε το φράγμα του «εγώ» και να συμφιλιωθούμε με την «αδυναμία» του παντοδύναμου Θεού».

Αναλυτικά, το μήνυμα του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ. Μακαρίου για την εορτή των Χριστουγέννων 2021 αναφέρει τα εξής:

Τιμιώτατοι Άδελφοί συνεπίσκοποι και αγαπητά μου παιδιά,

Μέσα στην ανθρώπινη ιστορία υπάρχουν άφηγήσεις για υπερφυσικές γεννήσεις ανθρωποθεών, όμως αυτό που έζησε ή ανθρωπότητα με τη γέννηση του Χριστού είναι απόλυτως νέο και μοναδικό. Ένῳ οί ανθρωποθεοί μέχρι και σήμερα έπιδεικνύουν τίς υπερφυσικές τους δυνάμεις και στηρίζονται σ' αυτές, ὁ Χριστός ἦρθε ταπεινά και άθόρυβα. Μέ τη Γέννηση του Χριστού τελικά καθαγιάζεται ή άδυναμία! Μιά άδυναμία που άποδεικνύει την παντοδυναμία του άληθινου Θεού, του μοναδικού που άποκαλύφθηκε «έν σαρκί» στην ανθρώπινη ιστορία. Άδυναμία που δέν φαίνεται μόνο στό ταπεινό της Γεννήσεως Του αλλά και στό ὅτι ὁ έρχομός Του καλεϊ τούς ανθρώπους στή θεογνωσία και τη θέωση, μία κατάσταση την ὁποία άπεχθάνονται πολλές έκ τῶν θρησκειῶν.

Θεοφιλέστατοι άδελφοί και αγαπητά μου παιδιά,

Δέ χρειάζεται νά εἴμαστε έξαιρετικές προσωπικότητες για νά ζήσουμε ὁμορφα και νά ζήσουν και αὐτοί που εἶναι δίπλα μας άνθρωπινα. Άρκεϊ νά άποδεχτοῦμε τά λάθη μας, νά παραιτηθοῦμε από τίς αὐταπάτες του «ώραίου», νά σπάσουμε τό φράγμα του «έγώ» και νά συμφιλιωθοῦμε μέ την «άδυναμία» του παντοδύναμου Θεού. Εἶναι έπιτυχία του ανθρώπου, τελικά, νά άποδεχτεϊ ὡς τρόπο ζωής την άδυναμία. Ἡ παγερή εκείνη «άγια νύχτα» της Γεννήσεως του Κυρίου παραπέμπει στίς χαμένες έλπίδες μας, στά ξεχασμένα ὄνειρά μας και στίς έγκαταλελειμμένες προοπτικές μας. Τό σκοτάδι εκείνο θυμίζει την ὁδύνη της ανθρώπινης ψυχής που άναζητᾶ νόημα και κουράγιο. Μέσα σέ ὅλο αὐτό τό σκοτάδι, ή άδυναμία ενός παντοδύναμου Θεού έρχεται νά ανατρέψει τά πάντα, δίδοντας φῶς και έλπίδα. Ἔτσι, ταπεινά και άθόρυβα, οί χαμένες έλπίδες έπιστρέφουν, τά ξεχασμένα ὄνειρα γίνονται πραγματικότητα, οί έγκαταλελειμμένες προοπτικές ανανεώνονται. Γιατί, απλῶς, αρχίζουμε νά ζοῦμε διαφορετικά. Άναπαυόμαστε στην άδυναμία του παντοδύναμου Θεού, έλευθερωνόμαστε από την κτιστότητα και τότε μία καινούργια άνοιξη ανατέλλει στην ψυχή μας.

Καλά Χριστούγεννα και Χρόνια πολλά!